

ABSTRAKT

Ve své diplomové práci se věnuji tématu sexuality osob s „postižením“, službou sexuální asistence a podmínkám, které jsou v daném ohledu nastoleny v zařízeních poskytujících sociální péči. Tímto způsobem chci zjistit, jak jsou zástupci/zástupkyně těchto zařízení otevřeni/y tématu sexuality osob s „postižením“ využívajících sociálních služeb, a jaká je tudíž výchozí pozice pro ty, kdo nabízejí osvětu či praktickou asistenci při uspokojování sexuálních potřeb osob s „postižením“.

Kromě toho, že se zabývám situací v České republice, přičemž pro tento účel jsem zvolila dotazníkové šetření, rozhodla jsem se také pro porovnání situace u nás se situací v Novém Jižním Walesu, kde v předešlých letech proběhlo obdobné dotazníkové šetření. Nový Jižní Wales je v mé práci zástupcem zemí, které se rozhodly pro legalizaci poskytování sexuálních služeb, zatímco u nás je tato služba stále v „šedé zóně“.

Právě vzhledem k rozdílnosti právní úpravy poskytování sexuálních služeb, která dle mého názoru, a především na základě zjištěných informací, hraje velkou roli také pro vnímání služby sexuální asistence pro osoby s „postižením“, očekávám, že výsledky australského dotazníku a z toho vyplývající míra přístupnosti k informacím, potažmo k službě sexuální asistence pro osoby s „postižením“ budou příznivější.